

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudkyň JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **Exportel Group s.r.o.**, IČO 27810321
sídlem Bohumínská 33/105, 712 00 Ostrava-Muglinov
zastoupen JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem
sídlem Českobratrská 2, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2016 č. j. 3215/16-5300-21443-701328,
ve věci daně z přidané hodnoty

takto:

I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 22. 1. 2016 č. j. 3215/16-5300-21443-

701328 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Alfréda Šrámka, advokáta se sídlem v Ostravě, Českobratrská 2.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 25. 3. 2016 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2016 č. j. 3215/16/5300-21443-701328 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil dodatečné platební výměry vydané Finančním úřadem ve Frýdku-Místku (dále jen „správce daně“), kterými byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za období leden 2008 až listopad 2008, únor 2009 až listopad 2009, duben 2010 až prosinec 2010 a únor 2011. Celkem byla na základě dokazování žalobci doměřena daň ve výši 46 930 921 Kč. Současně žalobce navrhl zrušení dodatečných platebních výměrů. Ve věci byla podána již druhá žaloba, když první žaloba žalobce byla úspěšná a Krajský soud v Ostravě rozsudkem z 27. 11. 2014 č. j. 22 Af 5/2013 – 60 předchozí rozhodnutí žalovaného zrušil. Nyní se žalobce domáhal přezkoumání prakticky totožných žalobních bodů. Předně vytýkal žalovanému a správci daně, že dodatečné platební výměry byly vydány bez řádného a úplného dokazování, dodatečné platební výměry jsou nezákonné a nepřezkoumatelné. Žalovaný a správce daně ignorovali požadavek předchozího soudního rozhodnutí k povinnosti provést náležitě důkazy ve věci, přičemž žalobci nemůže být kladena k tíži skutečnost, že nesprávným procesním postupem správce daně v rámci původního daňového řízení bylo pro časový odstup zmařeno provedení důkazů svědeckými výpověďmi, a to z důvodů, které daňový subjekt nemohl jakkoliv ovlivnit. Ve shora uvedeném rozsudku krajský soud uložil žalovanému provést svědeckou výpověď pana S. G., který se v řízení dostavil k správci daně s vlastním čestným prohlášením, že podniká pod názvem ZACHID KREDIT. Správce daně ani žalovaný jej však nevyslechli, neučinili tak ani poté, co jim to bylo uloženo krajským soudem, neboť pan S. G. vycestoval z České republiky. Stejně tak nebyl proveden výslech pana A. P. Jejich výslech je přitom podstatný pro řízení, neboť důvodem, pro který byla daň žalobci doměřena, je neprokázání vyvezení zboží osvobozeného od daně z přidané hodnoty mimo členské státy Evropské Unie žalobcem nebo kupujícím, jak předpokládá ust. § 66 zákona o DPH, přičemž důvodem, proč tato skutečnost nebyla prokázána, je to, že odběratel - společnost ZACHID KREDIT - podle žalovaného a správce daně neexistuje. Žalobce dále namítal, že v řízení před správními orgány byly užity důkazy, s jejichž relevancí a věrohodností se správce daně vypořádal v rozporu se zákonnými zásadami správy daní a žalovaný tento postup aproboval. Dále nebyly provedeny žalobcem navržené důkazy způsobilé prokázat skutkový stav. Dále nebyly vypořádány všechny námitky žalobcem vznesenými v rámci odvolacího řízení.

2. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí, odkázal přitom na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky prakticky kopírují námitky odvolací. K stěžejní žalobní námitce nesprávně zjištěného skutkového stavu a neprovedení svědeckých výslechů, k čemuž byl žalovaný zavázán citovaným rozsudkem krajského soudu, žalovaný uvedl, že žalovaný se pokusil jak pana S. G., tak pana A. P. vyslechnout, nicméně se to nepodařilo, neboť pan S. G. od 23. 11. 2012 a pan A. P. od 11. 5. 2012 není hlášen k pobytu na území České republiky. Za této situace není možno svědecké výslechy provést a současně je tedy nutno konstatovat, že žalobce neprokázal, resp. nenaplnil podmínky pro uplatnění osvobození od daně při dovozu deklarovaného zboží ve smyslu ust. § 66 zákona o DPH, neboť v průběhu daňové kontroly a ani v průběhu celého odvolacího řízení nebyla prokázána existence odběratele, ukrajinské společnosti ZACHID KREDIT. Žalobce si nepočínal s péčí řádného hospodáře, když si nezajistil dostatečnou identifikaci svého odběratele, neověřil si jeho oprávnění k podnikání na Ukrajině, ačkoliv mu dodával zboží ve značném rozsahu a u osob, s nimiž jednal, si neověřil jejich oprávnění zastupovat tento subjekt. Čestné prohlášení, které bylo předloženo, samo o sobě neprokazuje objektivně danou skutečnost. Za této situace žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou.
3. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
4. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že správce daně provedl u žalobce daňovou kontrolu na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2011, kdy byl ověřován nákup zboží (mobilních telefonů) a jejich následný prodej ukrajinskému odběrateli ZACHID KREDIT, ul. 1 Maja/1 Luck, Ukrajina, který nebyl dostatečně identifikován a pochybnosti přetrvávaly také o identitě osoby A. P., který měl jménem odběratele ZACHID KREDIT jednat. K prokázání uskutečnění vývozu zboží do třetí země žalobce předložil s vystavenými fakturami vývozní doprovodné doklady MRN vydané Celním úřadem Paskov při propuštění zboží do režimu vývozu, výtisky z internetových stránek celní správy potvrzující ukončení režimu vývozu k jednotlivým dokladům MRN a listinu vydanou polskou celní dopravní pobočkou v Dorohusku obsahující informaci potvrzující vývoz zboží s konkrétními doprovodnými doklady MRN mimo celní území EU. K prokázání předání zboží předložil žalobce dodací listy a do protokolu dne 20. 5. 2011 uvedl, že zboží bylo vždy dovezeno do obce Dorohusk na hraniční přechod mezi Polskem a Ukrajinou a zde bylo fyzicky předáno A. P. jako zástupci odběratele ZACHID KREDIT. K prokázání úhrad odběratelem ZACHID KREDIT předložil žalobce výpisy z bankovních účtů vedených u Komerční banky, a.s., z nichž vyplývá, že hotovostní platby realizoval za ZACHID KREDIT osobně A.P. Z bezhotovostních plateb ani jedna nebyla uskutečněna subjektem ZACHID KREDIT, ale jinými subjekty.
5. Jelikož správce daně měl pochybnosti o existenci subjektu ZACHID KREDIT, ověřoval si uvedené skutečnosti ve spolupráci s Velvyslanectvím České republiky na Ukrajině. Správci daně byl velvyslanectvím poskytnut výpis ze sjednoceného státního rejstříku právnických osob a fyzických osob – podnikatelů, z něhož vyplývá, že společnost s názvem ZACHID

KREDIT byla v rejstříku původně registrována a její současný název je Polymergazbud LTD. Tato společnost má sídlo na adrese Z., dům č. X, D., K. okres, V. oblast, ředitelem je V. I. V., bytem V. oblast, L., ulice V. č. X, byt č. X, který je současně zakladatelem – společníkem, druhým zakladatelem - společníkem je V. S. V., bytem V. oblast, L., ulice V. č. X, byt č.X.

6. Správce daně pro přetrvávající pochyby vyzval žalobce k jejich odstranění, žalobce nepředložil žádné důkazní prostředky a uvedl, že předloženými doklady již prokázal existenci odběratele ZACHID KREDIT i to, že faktický vývoz mimo území EU byl prováděn odběratelem a byl uskutečněn. Současně navrhl, aby si správce daně vyžádal u příslušných celních orgánů Polské republiky spisy týkající se vývozu zboží dle předmětných dokladů. Tento důkazní návrh správce daně vyhodnotil jako neefektivní, neboť jím nemohou být odstraněny ty pochybnosti, které má, tj. pochybnosti ohledně existence odběratele ZACHID KREDIT. Velvyslanectví ČR na Ukrajině poskytlo správci daně doplňující informace, a to, že společnost s obchodním jménem ZACHID KREDIT existovala dle ukrajinského rejstříku v období od 15. 2. do 27. 4. 2005 a následně byla zapsána pod obchodním jménem Polymergazbud LTD, takže v době deklarovaných dodávek ze strany žalobce nemohlo být dodáváno společnosti ZACHID KREDIT. Na základě těchto skutečností dospěl správce daně k závěru, že žalobce neprokázal existenci odběratele a dne 8. 2. 2012 vydal správce daně dodatečné daňové výměry za zdaňovací období leden 2008 – listopad 2008, únor 2009 – listopad 2009, duben 2010 – prosinec 2010 a únor 2011. Proti těmto rozhodnutím podal žalobce odvolání.
7. V průběhu odvolacího řízení dne 29. 2. 2012 se k nově místně příslušnému správci daně Finančnímu úřadu pro Prahu 2 dostavil zástupce žalobce se dvěma osobami ukrajinské národnosti a tlumočnicí do ukrajinštiny. O jejich přítomnosti byl sepsán protokol, jímž byly přítomné osoby identifikovány na základě předložených cestovních pasů jako A. P., a S. G., bytem podle prohlášení Ukrajina, D., Z., dům č. X. S. G. předložil čestné prohlášení v ukrajinském a českém jazyce, v němž prohlásil, že byl zakladatelem společnosti ZACHID KREDIT v současné době registrované pod názvem Polymergazbud LTD, dále, že svou podnikatelskou činnost v této společnosti již ukončil a nadále v rámci obchodní činnosti jako fyzická osoba užívá původní obchodní jméno ZACHID KREDIT. Současně potvrdil, že pod tímto obchodním názvem odebral v lednu 2011 od žalobce mobilní telefony se specifikovanými identifikačními čísly, jejichž seznam předložil spolu s čestným prohlášením a že přebírání mobilních telefonů prováděl jím pověřený A. P. V čestném prohlášení jsou dále specifikovány faktury vydané žalobcem pro ZACHID KREDIT a prohlášení ZACHID KREDIT, že byly uhrazeny, a to s ohledem na zavedené obchodní vztahy v některých případech obchodními partnery tohoto odběratele. V rámci odvolacího řízení předložil žalobce také notářský zápis ze dne 10. 5. 2012 obsahující osvědčení o prohlášení, v němž S. G. prohlásil a potvrdil, že byl společníkem společnosti s ručením omezením ZACHID KREDIT registrované pod současným názvem Polymergazbud LTD a v této společnosti svou podnikatelskou činnost ukončil, avšak nadále v rámci své obchodní činnosti používá jako fyzická osoba původní obchodní jméno ZACHID KREDIT. Dále uvedl, že v letech 2008 – 2011 odebral od žalobce zboží, a to mobilní telefony a kupní ceny byly fakturovány ze strany žalobce fakturami uvedenými v seznamu, který je nedílnou součástí tohoto notářského zápisu. O odvolání žalobce rozhodl dne 15. 11. 2012 pod č. j. 6922/12-1301-800475 odvolací orgán - Odvolací finanční

ředitelství - tak, že se ztotožnil se závěry správce daně učiněnými ve zprávě o daňové kontrole, čestné prohlášení předložené S. G. vyhodnotil tak, že čestné prohlášení obecně nelze považovat za důkazní prostředek, tvrzení S. G. jsou nevěrohodná s ohledem na to, že informace z ukrajinského podnikatelského rejstříku nekorespondují s tvrzeními jmenovaného, že byl zakládajícím členem společnosti ZACHID KREDIT; shodně posoudil i notářský zápis ze dne 10. 5. 2012; na základě tohoto rozhodl o neprokázání splnění podmínek stanovených v § 66 odst. 2 zákona o DPH, neboť žalobce neprokázal, že odběratelem zboží byla společnost ZACHID KREDIT, ul. 1. máje 1, Luck, Ukrajina, a dodatečné platební výměry potvrdil.

8. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce je Krajskému soudu v Ostravě žalobu, o která krajský soud rozhodl tak, že napadené rozhodnutí shora uvedeným rozsudkem č. j. 22 Af 5/2013-60 zrušil, věc vrátil Odvolacímu finančnímu ředitelství k dalšímu řízení a uložil mu provést svědeckou výpověď subjektu, který poskytl čestné prohlášení, pana S. G.
9. V dalším řízení se správce daně pokusil vyžádat informace z ukrajinské strany, avšak marně. Následně zjistil, že jak S. G. tak A. P. není registrován na území České republiky, pan G. od listopadu 2012 a pan P. od května 2012. Následně žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím, ve kterém shodně uzavřel, že nebylo prokázáno, že S.G. obchodoval pod jménem ZACHID KREDIT, neboť jeho čestné prohlášení nemůže sloužit jako důkaz. Osoba ZACHID KREDIT není uvedena ve výpisu ze sjednoceného státního rejstříku právnických a fyzických osob podnikatelů. Vyjádření pana G. v čestném prohlášení, že byl společníkem společnosti ZACHID KREDIT neodpovídá údajům zjištěným z ukrajinského registru. Vzhledem k tomu, že rovněž i úhrady jednotlivých daňových dokladů byly prováděny z různých bankovních účtů osob odlišných od deklarovaného odběratele, vyhodnotil žalovaný čestné prohlášení pana G. jako zcela nevěrohodné, uzavřel, že deklarovaný kupující na Ukrajině neexistuje a za této situace nebyly prokázány podmínky pro uskutečnění vývozu zboží podle § 66 odst. 1 zákona o DPH, který předpokladem pro naplnění možnosti na osvobození dodání zboží za úplatu od daně na výstupu podle § 66 odst. 2 zákona o DPH. Dále žalovaný poukázal na to, že žalobce několikrát změnil své vyjádření o odběrateli. Předmětné zboží bylo sice nepochybně vyvezeno, ale nebylo zjištěno kým, přepravu neuskutečnil prodávající – tedy žalobce, a nemohl ji provést ani deklarující kupující, neboť osoba označená jako ZACHID KREDIT reálně neexistuje. Za této situace jsou odvolací námitky žalobce nedůvodné a žalovaný potvrdil napadené daňové výměry.
10. Podle ustanovení § 66 odst. 1 zákona o DPH, *vývozem zboží se pro účely tohoto zákona rozumí výstup zboží z území Evropské Unie na území třetí země, jestliže zboží bylo propuštěno do celního režimu „vývoz“, „pasívně zušlechťovací styk“ nebo „vnější tranzit“, nebo bylo propuštěno do celně schváleného určení - zpětný vývoz zboží z celního území evropského společenství. Za vývoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje také umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku.*
11. Podle § 66 odst. 2 zákona o DPH, *osvobozeno od daně při vývozu zboží do třetí země je dodání zboží plátcem, které je odesláno, nebo přepraveno z tuzemska do třetí země a) prodávajícím nebo jím zmocněnou osobou, nebo b) kupujícím nebo jím zmocněnou osobou, jestliže kupující nemá v tuzemsku sídlo ani místo pobytu ani provozovnu, s výjimkou zboží*

přepřavovaného kupujícím za účelem vybavení nebo zásobení rekreačních lodí nebo letadel, případně jiného prostředku pro dopravu pro soukromé použití.

12. Krajský soud se především zabýval tím, jak se žalovaný, resp. správce daně, vypořádal s čestným prohlášením S. G., které je součástí protokolu ze dne 29. 2. 2012 a prohlášení téže osoby učiněné formou notářského zápisu ze dne 10. 5. 2012, které podle žalobce prokazuje identitu subjektu sběratele ZACHID KREDIT a dále to, že jeho jménem vystupoval a zboží ve smyslu § 66 odst. 2 písm. b) zákona o DPH přepravoval A P., tedy žalobní námitkou nedostatečně provedení dokazování a nesprávného hodnocení důkazů. Žalovaný se k otázce čestného prohlášení vyjádřil v bodu 34 odůvodnění napadeného rozhodnutí tak, že čestné prohlášení „*neslouží jako nosič důkazu a důkazní prostředek a samo o sobě neprokazuje nějakou objektivně danou skutečnost...*“ s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 77/2005; současně vyhodnotil čestné prohlášení jako nevěrohodné pro rozpory se zjištěními z ukrajinského veřejného rejstříku, kde nebyl pan G. uveden jako fyzická osoba podnikající pod názvem ZACHID KREDIT ani jako statutární orgán této společnosti. Při závěru o neprokázání tvrzeného odběratele ZACHID KREDIT se nijak nezbyval nemožností vyslechnout pana G. a pana P. Od zrušujícího rozsudku krajského soudu tedy nedošlo k žádné změně skutkového stavu ani právního hodnocení.
13. I nyní se krajský soud se závěry žalovaného ztotožňuje pouze částečně. Čestné prohlášení je v první řadě institutem obecného správního řízení, nikoliv řízení daňového, a od 1. 1. 2006 je upraveno ve správním řádu v § 53 odst. 5; podle § 262 daňového řádu se však správní řád pro daňové řízení nepoužije. K použitelnosti čestného prohlášení se opakovaně vyjádřila judikatura, přičemž posuzované věci je nejprůběhavější posouzení Nejvyšší správním soudem č. j. 9 Afs 139/2013 – 30 z 21. 8. 2014, podle kterého je třeba rozlišovat mezi čestným prohlášením daňového subjektu, které je pouhým tvrzením zachyceným v písemné podobě, a čestným prohlášením třetí osoby, což bezesporu je důkazním prostředkem, který musí být správcem daně vyhodnocen, byť sám i sobě zpravidla nemůže doložit výdaj v určité výši (srov. bod 48 odůvodnění rozsudku). V rozsudku č. j. 1 Afs 77/2005-43 se Nejvyšší správní soud vyjádřil k čestnému prohlášení samotného daňového subjektu, což není nyní posuzovaný případ, v rozsudku 2 Afs 11/2013 – 37 ze dne 25. 7. 2013 k čestnému prohlášení třetích osob, které shledal jako listinný důkazní prostředek; ani první senát, ani žádný jiný senát Nejvyššího správního soudu nikdy nejudikoval tak, že by správce daně mohl čestné prohlášení bez dalšího „vymlčet“. Ani v posuzované věci proto nelze od žalobcem předložených listin, obsahujících prohlášení třetích osob, zcela odhlédnout, neboť čestné prohlášení je listinou jako každou jinou, pouze nemá žádné výjimečné postavení. Tyto úvahy vedly krajský soud v předchozím rozhodnutí k závěru o zrušení rozhodnutí žalovaného a k uložení vyslechnout osoby, které poskytly čestné prohlášení, k vyjasnění rozporu mezi jimi uvedenými skutečnostmi a skutečnostmi vyplývajícími z ostatních důkazů.
14. Žalovaný však výslech pana G. a pana P. neprovedl a skutečnost, že výslech nebyl možný z důvodu, že tyto osoby poté, co se ke správci daně dostavily a svá prohlášení poskytly, opustily po Českou republiku, nijak nezohlednil, stejně tak nijak nezohlednil, že k čestnému prohlášení je nutno jako k „prostému listinnému důkazu“ přihlídnout. Zcela setrval na svých již dříve vyslovených hodnoceních důkazů a skutkových závěrech.

15. Pokud správce daně u jednání, u kterého byla přítomna rovněž osoba, která čestné prohlášení předkládala, její výslech neprovedl a nepokusil se tímto výslechem odstranit rozpory, které shledával mezi údaji v tomto prohlášení uvedeném a údaji ve správním spise, přičemž čestné prohlášení obsahovalo informace vysoce relevantní pro posouzení věci, nelze podle názoru krajského soudu nyní přičítat k tíži žalobce, že správce daně resp. žalovaný výslech této osoby provést nemohl a současně k údajům, které tato osoba ve formě čestného prohlášení zachyceného v podobě veřejné listiny, nepřihlédnout. Žalovaný nepostupoval v souladu s daňovým řádem tak, aby zjistil veškeré skutečnosti, rozhodné pro správné zjištění daně. Krajský soud tak shledal žalobní námitku žalobce z chybného vyhodnocení důkazů a nedostatečně zjištěného skutkového stavu za důvodnou a napadené rozhodnutí postupem podle § 76 odst. písm. a) a c) s. ř. s. zrušil. V dalším řízení se žalovaný pokusí odstranit rozpory, které shledává v údajích v čestném prohlášení a notářském zápise a dalšími údaji ve správním spise; nebude – li možné provést výslech osob, které tato prohlášení poskytly, není možné, aby to bylo k tíži žalobce, který nemožnost výslechu nijak nezavinil, naopak pro jejich výslech učinil vše potřebné, když tyto osoby k jednání se správcem daně přivedl. Žalovaný přitom přihlédně k tomu, že pan G. v čestném prohlášení neuvedl, že by byl statuárním orgánem společnosti ZACHID KREDIT, v tomto směru tak žalovaným tvrzený rozpor nemá oporu ve spise; pan G. pouze uvedl, že podniká pod názvem ZACHID KREDIT – po dohodě s touto společností – a že k jednání ohledně přebírání předmětných mobilních telefonů pověřil pana P.
16. Ostatní námitky žalobcem vznesené jsou již pro posouzení věci nadbytečné, neboť se odvíjejí od základní otázky, tedy posouzení existence společnosti ZACHID KREDIT. Co se týče námitky nepřezkoumatelnosti z důvodu nedostatečného vypořádání se s odvolacími námitkami, žalobce ji blíže nespecifikoval a soud se jí proto nemohl zabývat.
17. Žalobce žalobou navrhl zrušení rozhodnutí správce daně, což je postup předvídaný ustanovením § 78 odst. 3 s. ř. s., krajský soud však pro tento postup neshledal důvod, a proto tak nepostupoval; o návrhu nerozhodl, neboť domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému rozhodnutí, není procesním právem žalobce (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 1 As 60/2006 – 106).
18. Vzhledem k tomu, že v řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, vzniklo mu v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal. Náklady řízení žalobce představují zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3.000,- Kč, dále odměna ze zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 3.100,- Kč, podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za dva úkony právní služby, příprava převzetí zastoupení a sepis žaloby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky, dvakrát režijní paušál ve výši 300,- Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle § 13 odst. 3 vyhlášky, a dále DPH z těchto částek s výjimkou zaplaceného soudního poplatku podle § 57 odst. 2 s. ř. s. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práva. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení žalobce zavázal, a to k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil

v souladu s ustanovení § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možností žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 4. ledna 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu